

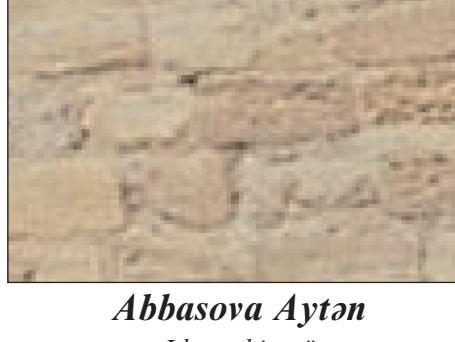
Hörmətli redaksiya!

Dərs dediyim Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət Universitetində beş ilə yaxındır ki, Yaradıcı Tələbələr Klubu (YTK) fəaliyyət göstərir. Aralarında gənc istedadlı yazarlar var. Artıq, bəzilərinin imzasını oxucular tanır. Bu sahədə "Ədəbiyyat qəzeti"nin xidməti böyükdür.

Sizə təqdim etdiyim yazılar tələbələrimizin yaradıcılığından nümunələrdir. Hərənin öz dünyası, bədii qonağı var. Təbii ki, hələ onlardan yetkin, təkmil yazılar gözləmək düzgün deyil. Bəzən sözlər hələ gözü açılmamış bala quş kimi öz yuvasını tapa bilmir, bədii hissələri utancaq gəlin kimi daldalanır, pafos, şüarçılıq da yox deyil. Başlıcası, yazıldarda yeni duygular, ədəbiyyata yeni baxış, yeni nəfəs var. İndi onların "Ədəbiyyat qəzeti"nin isti nəfəsinə, qayğıya ehtiyacı böyükdür...

Əgər mümkün hesab etsəniz, ayda bir dəfə qəzetiñ səhifələrində tələbə yaradıcılığına yer ayırasınız ədəbiyyatın xeyrinə olardı...

Hər şənbə "Ədəbiyyat qəzeti"nin yolunu gözləyən tələbə oxucuları adından AD-MİU-nun müəllimi, YTK-nin rəhbəri, əməkdar jurnalist **Zakir Abbas**

Abbasova Aytən*I kurs, kinoşünas*

Müəllimim deyir ki, gələcəkdə məndən yaxşı tərcüməçi ola bilər. Odur ki...

M.ZOŞŞENKO**Şəkən**
Hekayə

Bu yaxınlarda məşhur adam olan rəngsaz İvan Antonoviç Bloxin xəstəlikdən rəhmətə getdi. Onun orta yaşı dul qalmış qadını Marya Vasilyevna Bloxina mərhumun qırxi günü balaca yiğincaq təşkil etdi. Məni də çağırırdı.

-Gəlin, - dedi, - rəhmətliyi yad edin. Bizdə toyuq, qızardılmış ördək olmayaq, heç paştet də olan deyil. Ancaq çay nə qədər istəyirsiniz üçün, hətta evinizə də apara bilərsiniz.

Mən dedim:

-Çaya marağım o qədər də böyük deyil, amma gəlmək olar. Rəhmətlik İvan Antonoviç Bloxin mənə qarşı yetərinə xeyirxah olub, hətta, evimin tavanını pulsuz ağartdı...

-Yaxşı, gəlin...

Cümə axşamı mən getdim.

Adam cox idi. Hansısa qohumlar. Bişlərini yuxarıya dik burmuş qaynı Pyotr Antonoviç Bloxin də orada idi. Qarpızı qabağına qoyub oturmuşdu. Maraqlı budur ki, o, qarpızı cib biçağı ilə kəsib yeyirdi. Mən isə bir stəkan çay içdim, daha həvəsim qalmadı. Bilirsiz, ürəyim istəmirdi... Ümumiyyətlə, onu deyim ki, çay o qədər də yaxşı deyildi. Mən stəkanı götürüb kənara itələdim. Bir az səliqəsiz alındı. Qəndqabı da bu tərəfdə idi. Stəkan qəndqabının qulpuna dəydi. Lənətə gəlmüş stəkan çatladı. Fikirləşdim ki, heç kim görməz. İblislər gördülər.

Dul qadın soruşdu:

-Atacan, olmaya, stəkanı sindirdiz?

-Boş şeydi, Marya Vasilyevna, hələ işlətmək olar.

Qaynı isə qarpızdan yeyib doyandan sonra deyinməyə başladı:

-Necə yəni, boş şeydi? Əcəb işdi... Ər-

siz qadın bunları qonaq çağırır, bunlar da qadının əşyalarını sindirirlər...

Marya Vasilyevna sınmış stəkana baxınca daha çox qanı qaraldı və deyinməyə başladı. Danışığından belə məlum oldu ki, stəkanı qırmaqla onun təsərrüfatına hədsiz ziyan vuruldu.

-Biri stəkanı qırır, ikincisi samovarın lüləyini yerli-dibli qoparır, üçüncüsü dəsmalı cibinə basır, daha bu nə oldu?

Əclaf qayın da donquldayırdı:

-Burada söhbət nədən gedə bilər, belə qonaqların sıfətini qarpızla dağıtmak lazımdır.

Mən ona heç nə deməsəm də, bərk əsəbi və pərt olmuşdum. Özümü toplayıb dedim:

-Yoldaş qayın, mən heç anama da icazə vermərəm ki, qarpızı üzümə çırpsın.

Ümumiyyətlə, deyim ki, çayınızdan döşəməsilən ağacın iyi gəlirdi.

Üç stəkan, bir fincan qırsam da, sizə azdır.

Əlbəttə, burada səs-küy qalxdı, hamidan çox səs-küy salan qayın oldu.

Elə bil, onun başına yeyilmiş qarpızın qabıqları dəymişdi. Dul qadın isə qəzəbdən əsirdi:

-Məndə elə xasiyyət yoxdur ki, döşəməsilən ağacı çayın içinə salım. Bəlkə siz evdə özünüz belə edib, başqalarına şər atırsınız. İvan Antonoviç bu ağır sözlərdən yəqin qəbirdə dəfələrlə o yan-bu yan çəvrilib...

Qayın ayağa qalxdı:

-Belə olandan sonra sizə rahat buraxsam it oğluyam.

Mən də ayağa qalxıb dedim:

-Qaynıniza da, sizə də tüpürüm,- dedim və çıxıb getdim.

Bu söhbətlərdən iki həftə sonra məhkəmədən Bloxinanın məsələsinə görə, çağırış vərəqəsi aldım.

-Gəldim məhkəməyə və təəccübləndim, hakim məsələyə baxıb dedi:

-İndiki zəmanədə belə şeylər məhkəmədə çox olur. Bu vətəndaşa pulu ödəyin.

Dedim:

-Mən ödəməyə razıyam, ancaq princip olaraq çatlampış stəkanı mənə vermələrini istəyirəm.

Dul qadın cavabında:

-Sox gözünə, sənin olsun.

Səhərisi gün, onların süpürgəcisi Semjon stəkanı gətirdi, özü də qəsdnən üç yerdən sindirilmişdi.

Təkcə bir söz dedim:

-Öz əbləhlərinə catdır ki, onları məhkəmələrdə cœurdəcəm. Mənim mənliyim toxunanda, məsələni tribunalala kimi çatdırı bilərəm...